

ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಕಾಳಜಿ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಲಿ

ಬದುಕನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ,
ಪರಿಸರಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿ
ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು
ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ
ಅನುಗುಣವಾಗಿ
ನಡೆನುಡಿಯನ್ನು
ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಈಗ ತುರ್ತಾಗಿ
ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ.
ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ,
ಮಕ್ಕಳ ನಾಳೆಗಳಿಗಾಗಿ
ನಮಗೆ ನಾವೇ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ
ಉಪಕಾರವಿದು.

ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿದೆ? ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ 'ಹುಚ್ಚು ಮನಸಿನ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು' ಆತ್ಮಕಥೆಯಲ್ಲಿ - 'ಈ ಪರಿಸರ ನಾವು ಜನಿಸಿದಾಗ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೋಗುವಾಗ ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚು ಸಹ್ಯವಾಗಿ ಇರುವಂತಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲೊಂದು' ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ವರ್ಷದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳು, ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನದ ಚೆಲುವಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸೂಚನೆಯೊಂದನ್ನು ಕಾರಂತರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಕಾರಂತರು ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಆರೋಗ್ಯ ಕೊಂಚ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದೇನೋ?

ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಸಮಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ಎರಡರೊಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಸಮಷ್ಟಿ ಚಿಂತನೆಯ ಅರ್ಥ-ಅಗತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಸಹನೆ ಚರಿತ್ರೆಯಿದ್ದು ಕೂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಕೋಮುವಾದ ಎನ್ನುವುದು ಬೇರೂರದಲ್ಲಿದ್ದು ತನ್ನ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿರುವ ದಿನಗಳಿವು. ರೈಲು ಹಳಿಗಳಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣ ಪರಸ್ಪರ ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಬದುಕಿನ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸೌಹಾರ್ದದ ಕೊರತೆ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಅಸಹನೆ ಕುಟುಂಬದ ನಡುವೆಯೂ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದೆ. ತಾತ್ವಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಪರಸ್ಪರ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿಂಸೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದೆ. ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಕೋಮುವಾದದ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದ ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸಂವಿಧಾನ, ಧರ್ಮ ನಿರಪೇಕ್ಷತೆಯ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮಾದರಿ. ಆ ಧರ್ಮ ನಿರಪೇಕ್ಷತೆಯೇ ಆತಂಕ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಾವೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸಂವಿಧಾನದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಜಾತೀಯ ವಿಷವನ್ನು ಕಕ್ಕುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವರದಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಘಟನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ವಿಷಮ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಹೊಣೆ ನಮ್ಮದೇ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಂಬಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಬಾಳಿದ್ದ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮರಳಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ಎಳೆ ತಲೆವಾರಿನ ನಾಳೆಗಳು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ನಲುಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ, ಪರಿಸರದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೂ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದೆ. ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆಯ ವೇಗ ಕಂಗೆಡಿಸುವಂತಿದ್ದು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಾಗಿ ಮಳೆ-ಚಳಿ-ಬೇಸಿಗೆಯ ಋತುಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ನಗರಗಳು ಬೇಯುವ ಕುಲುಮೆಗಳಂತಾಗಿವೆ. ದೆಹಲಿಯಂಥ ಮಹಾನಗರಗಳು ಗ್ಯಾಸ್ ಚೇಂಬರ್‌ಗಳ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತಿವೆ. ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲೂ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಕಡಲ ಒಡಲಿಗೂ ವಿಷ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಣ್ಣನ್ನು ಬರಡಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಡನ್ನು ಸವರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಕೃತ್ಯಗಳು, ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ವಿನಾಶದ ಹಸ್ತವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಕಥೆ ನೆನಪಿಸುವಂತಿವೆ.

ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ತೊಡಬೇಕಾದ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಮಾಜದ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರದ ಹಿತ ಕಾಯುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಏನು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಇಂದಿನದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಲವಲವಿಕೆ ಮೂಡಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇನಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ, ಪರಿಸರಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಡೆನುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈಗ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ಇದು ಪರಿಸರ ಅಥವಾ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರವಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ನಾಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಉಪಕಾರ.

ನೈತಿಕತೆ ಎನ್ನುವುದೀಗ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನೈತಿಕತೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ನೀತಿವಂತರಾಗಿದ್ದರಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನೀತಿವಂತರಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.